

ગુજરાતી કવિતા

About Myself
 Gujarati Haiku
 My Hindi poems
 Poetry Glossary
 Essay on Poetry
 My English Poe..
 Gujarati Poems ..
 Gujarati Poems ..
 Gujarati Poems ..
 Gujarati Poems ..
[Gujarati Mukta..](#)
[Gujarati Mukta..](#)
[Gujarati Mukta..](#)

સર્જક કવિ:

શાહ પ્રવીણચંદ્ર કસ્તુરચંદ

હાઈકુ

લાડ લડે છે લાડી; ઘરની વાડી તળે; ગગન ડૂબે, ખીલી જવાની.	મોજાં ઊછળે મન મગન.	હમણાં હસ્યાં સાચું ? તમેજ જાણો; અંતર ચૂપ.	વાદળ ગાજે પાણી; ગુલાબફૂલ ઝાકળડૂબ્યું.	હમણાં તારું નામ; કામ છે તારે ? અવાજ બંધ.
ભર બપોરે ચાંદો, નિંદર રાતે; શું હવે થશે ?	મૃગજળતો ખોટું; તસ્ત્યું રણ, જળ પી ગયું.	ઘડિયાળમાં વાગે ટકોરાબંધ; સમય ચૂપ.	સરવરનું જળ ? કાગ પી ગયો; ઘડે કાંકરા.	હોઠ બીડેલા સારા; આંખો બંધ કે સુખી થવું છે ?
ઝાકળ માથે ઝૂલ, પતંગિયાની પંગત ઊડી.	દૂરદર્શન ખરું; હસવું આવે; પડદા પર	ઊંઘ્યાં તમેતો ખૂબ; કોણ જાગે છે ? તાળું જિલ્લાએ.	જમણવાર ખૂબ સારો હતોને ? હવે ક્યારે છે ?	પ્રકાશ ખૂલ્યો; બંધ આંખોમાં ઉગ્યો અગન ગોળો.
મોજાં ઊછળે ઊંચે, ગગન તળે સૂકું ને સૂકું.	દૂરધ્વનિનો રવ, નીરવ થયો; વાતો બસૂરી	ફાઈલ ખૂલી ગઈ; બધુંજ બંધ; ભૂખ ઊઘડી.	આંખો ઊઘડી કાચી; બિસ્તર સૂમ. કોણ રડ્યું આ ?	સૂરજ તાપે દેહ બળે ભડકે; શીત તરુમાં.
ઢળ્યું જીવન અંતે; ભરી જવાની; બાળક રોતું.	રેતીનાં રણ ઊડે; નિર્લક્ષ્ય પાણી. ઊંટ ડૂબતું.	મોર ગહેકે; મેઘ અનરાધાર; કાપે કાળજું	શેરીમાં છૂટ્યું લોક; ઘણાં ગાયો; ગીત ગોંદરે.	મયંક અંકે દૂધ, ઘોળાયું રાતે અવની અંગે.
જનમ જથા કથા; પ્રભાત રાત; અથથી ઈતિ.	પગની પાની હસે; ફૂલ ખીલતું રંગ બે રંગી.	ફૂલશાં ફોરાં વરસે ચારે કોર; કોરા ને કોરા.	અથાક થાક આમ; વિશેષ થાક જ્ઞાન વિપાક.	દરિયો ડોલે બોલે લહર મોજાં ગાંજ્યાં જાય ના.
ઉગ્યા બાવળ આભે; બની વાદળ વરસે શૂળો.	દરિયો ડૂબે આઘે; પવન સરે; નજર ખારી.	ભીતર ભીનાં વૃક્ષ; ઉપર રુક્ષ; પાનખ રોમાં.	નળમાં પાણી ચક્ક; કૂવા હવાડા કરે ભજન.	લાડ લડે છે લાડી; ઘરની વાડી ખીલી જવાની.
તડકો ઝંખે પાણી; આંખો ડૂબતી; આભ ઊઘડે.	સૂર્ય ક્ષિતિજે સ્થિર; હવે શું થશે અજવાળાનું ?	વનની વાતો વાટે; વાટની વાતો વનવનમાં.	સૂરજ ઉગ્યો લાલ; આથમે લાલ; વચમાં ઘોળો.	આંખો બોલે છે ચૂપ; ખેલ ખેલતી લાડકવાથી.

ગોળ મટોળ પેટ;ભવની ભૂખ ભાંગી ગઈ ને ?	ખુરશી માથે બેઠો;પ્રધાન સારો; પ્રજા ખુશાલ.	કોયલ બોલી બોલ;ફૂલ ઊઘડ્યાં રંગબેરંગી	ઘરમાં આવી વહુ;સૂનું આંગણ; બહાર લાવી.	ઝળહળતું ઘર;ઢાઢી જવાયું; કાજળકાળું.
આજ તમારું નામ,ઘર ઘરમાં; દીપ પ્રગટ્યા.	જગત માટે બીજું;હું ને મારું આ; ક્યાં નીકળશે ?	ભર બખોરે ચાંદો;અડધી રાતે સૂર્ય ઊગશે ?	સિનેમા આવી ડબ્બે;એક પૈસામાં; સજળ આંખો.	પેટમાં લાય બળે; ખાલી મૂટકી કોળિયો વાયું.
અમે જાગશું; તમે ઊંઘો નિરાંતે; ઘણું કામ છે.	સરગમની તર્જો;ભીની પાંપણો કમકમતી.	કેરોસીનનો ડબ્બો માથાઝબોળ; અંગો બળતાં.	જગતપિતા જગ તારું નિરાળું; મારું તમારું	કિરણ કોરાં સાવ;સૂરજ સૂનો; કેમ બન્યું આ ?
પતંગિયાંની પાંખો;ભાતભાતના રંગોની હોળી.	હોળી બાળે છે કાષ્ટ;અંતર જલે; કોણ બળે છે ?	પાલવ,સાડી ચોળી;ભાતીગળ આ; આંખો ચોળતી.	પ્રાર્થના થશે પૂરી;વંદન મારાં, વાંઝિયા મે'ણું.	ફોટે મદ્યું છે રૂપ;સ્વર્ણ કિન્નરી, રાગની રાણી.
ઘરની ભીંતો ઊભી;નીંદરભીની, ચિર-વિદાય.	હું શોધું ઘર મારું; પગ ડગતા, પૂછવું કોને ?	ચાર દિશાના સ્થંભો;પવન સીડી; નભે તારલા.	મનનું મોતી મોળું; ટપાક તૂટ્યું; ઘોળું વાદળ.	પાનખરે એ ખરે;વસંત ડાળે જોબન ઝૂલે.
છોકરી માથે મોર,કરતો શોર; સહું સાંભળે.	સિદ્ધપુરની જાત્રા; સાવ સસ્તામાં; ઘર મંદિર.	દમ-બ-દમ શ્વાસો, ઉપરનીયે; તળિયે બેઠા.	આશા પંખીની પાંખ;શિકારી કાપે; હસતે મુખે.	મનનાં મીત મટે;તનનાં ગીત રણે ભટકે.
પોપટ મીઠું તીખો;પિંજર પેકો; નકલી વાતો.	ખોવાઈ ગયો અહીં;ભવ અટવી, સંસાર-શેરી.	આંખો સતત ગતિ; ધ્રુવતારક; ચલ અચલ.	આજ હું ખુશ ખુશ; ખુશ ઘરા આ; ગગન ખુશ.	વનનાં વન ઘટે;મન ભીતર તપે સૂરજ.
ચીંચી ચકલી માળે;ગૂંથતી જાળી; ભવની ભારી.	નકલી નાતો તારો;લાગે છે સારો; મધની ઝારી.	મૃગજળની વાતું;રણ સાંભળે; સૂરજ હસે.	મંગળ ગીતો ગાય; મનનાં મીત; નીર રણમાં.	વાતો કરતી ઘડી; આજ અરવ પળની વાતો.

ટેબલ સૂતું	ટબમાં બાથ	પોપટ બેઠો
એવું ? ખુરસી લઈ	કરું; તનનો મેલ,	ખાય; મરચું તીખું;
સૌ ચઢી ગયાં.	ટબમાં નહાતો.	મઘથી મીઠું.

બિસ્તર બંધ	ફૂંફાડા મારે	કોયલ બોલે
આંખે; કરે ચિંતન;	સાપ; બહાર શૂરો;	ક્યાંક; મોર ગહેકે;
કોણ સૂવાનું ?	ઘરમાં ફોસી.	તનમાં તાપ.

ઝર ઝરતી	છોકરો ડરી	પાણી વરસે
આંખો; મીઠું વહન;	ગયો; બાપ બગડે	આભ; વીજ ઝબૂકે;
હળવી ફૂલ.	બૈરી ઉપર.	થડકે છાતી.

ઘરની વાતો	બારી ઊઘડી	વીજ ઝબૂકે;
ઘરે; બહાર શોભે	કર લંબાયો; ફૂંફું	મારે આકાશ આંખ
ઝાકઝમાળ.	પીવાનું પાણી.	વસુંધરાને.

શાહ પ્રવીણચંદ્ર કસ્તુરચંદ

**If you have any comments or observations on the above writin
heartily welcome you to address me at this email id:**

Send me an e-mail at
pravinkshah@indiatimes.com.

